

Sakoma

2008 november 13-16.

Reményik Sándor

Reményik Sándor

Az Ige

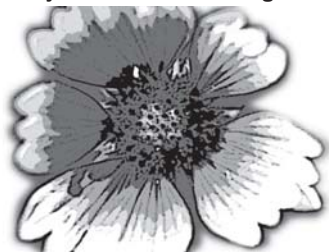
Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
és áhitattal ejtsétek a szót,
a nyelv ma néktek végső menedéktek,
a nyelv ma tündérvár és katakomba,
vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek!

E drága nyelvet porrá ne törjétek,
ne nyúljon hozzá avatatlanul senki:
ne szaggassátok szirmaikat a rózsafának,
mely hóban virul.

Úgy beszéljen ma ki-ki magyarul,
mintha imádkozna,
mintha aranyat, tömjént, mirhát hozna!

És aki költő, az legyen király,
és pap és próféta és soha más,
nem illik daróc főpapi talárhoz
és királyi nyelvhez koldus-dadogás.

Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
vigyázzatok: a nyelv ma szent kehely,
ki borát issza: élet borát issza,
előre néz s csak néha-néha vissza –
s a kelyhet többé nem engedi el.

▲ **Vásárút**

◀ **A zsúri háta mögött...**

mai hírtöredék

Már kormány szinten kezdtek el foglalkozni titkos szolgáltaik jelentései alapján azzal, hogy bizonyos külföldi - konkrétan Gömörországi - drogterjesztő jelent meg a fesztiválon. Utólag viszont kiderült, hogy Juhász Dósa János főszervező névkártyáját olvasták fűszervezőnek. A zaklatás miatt egyelőre nem kértek elnézést.

mml

FURA... , ÉRDEKES... , HIÁNYZIK!

„Talán ez lesz az életed legrosszabb fesztiválja” – mondta egyik „celebtársam” épp az idefelé vezető úton. Meglehet, igaza van. Fura lesz, de talán így volt megírva.

A buszban, az ablakon csüngve, ismerős volt minden jellegzetessége a tájnak. Fura, hogy most nem volt, ami miatt izgultam volna. Talán, mert most csak néző leszek. Fura, hogy most mégis fogok izgulni – a csoport jó szereplésén. Fura, hogy majd ott ülök a többi között a publikumban. Fura, hogy mennyire hiányoztak a próbák, a sok-sok nevetés és a velejáró türelmetlenség. Fura, hogy pont a tizedik alkalommal vagyok jelen. De pont ezen a hétvégén csak néző vagyok. Pedig emlékszem, az első – tíz évvel ezelőtti - királyhelmecci fesztiválra. Fura, hogy mennyire rohan az idő. Fura, hogy azóta felnőtte váltunk – egyelőre testileg, a többi még várat magára. Fura a többieket látni ott fenn a piros függöny mögött. Fura, hogy nélkülem izgulnak. Fura, hogy nélkülem zajlik minden. Fura, hogy ezen a fesztiválon minden fura lesz nekem.

Viszont érdekes, hogy jó lesz önfeledten nevetni és irigykedni a többiekre. Érdekes lesz Marika megoldását fejtegetni, a frappáns megoldásokat várni. Érdekes lesz látni, ki mennyit fejlődött tavaly óta, ki mennyivel veszi komolyabban az ideit a tavalyinál. Érdekes lesz az eredmény.

De akkor is hiányzik. Még ha az én döntésem is volt. Hiányzik, mert irigy vagyok a szereplőkre, hogy ők igenis újra színpadra léphetnek. Érdekes, hogy mégis vannak fiatalok, akiknek fontosabb ez mint a celebek a tévében.

Hiányzik az egész környezet és annak aurája.

Hiányoznak az „itteni” barátok, ilyenkor viszont láthatom őket.

Hiányzik a színjátszás, és nem tudom, meddig bírom nélküle.

Fura, hogy ez is érdekes. Már-már hiányzik...

Kháli Bálint,
Nána - Szepsi

Don Quijote, a búsképű

Zenés-táncos műfajban mutatkozott be idén a közönségnek a sajkócazi csapat, melyet már tavaly is láthattunk vendégként. Az előadás nyolcvan percét igyekeztek színessé tenni mindazzal, amit a musical műfaja megkíván. A színpadon tizen-évestől az idősebb korosztályig egyetértésben élte mindenki Cervantes és Don Quijote történetét. Mese volt ez a mesében, Cervantes maga regélte el színpadi közönségének kedvelt hőse, a búsképű lovag történetét. Bevonta ebbe az összes színpadi jelenlévőt. A dallamos zenei betéteket egyszerű táncoreográfiák színesítették, felhőtlenül együtt játszott és mulatott mindenki. Legerősebbek a tömegvereke-
désesek voltak. Felróni a társaságnak nem sok mindent lehetne, talán ha kicsit pörgősebb tempóban ment volna az előadás, még jobb lett volna. Jó volt a zene, jók a kosztümök és a díszlet, és nagyon irigylésre méltó a társulat maga, mely többféle korosztály érdekeit, ízlését volt képes összehangolni, és megjeleníteni a színpadon a középkori lovagok régmúlt, varázslatos világát. A diákköz-
ség tapsa bizonyítja: a nézősereg nem távozott bús képpel az előadásról. Ez pedig a legtöbb, amit az amatőr színtársulatok elérhetnek a világot jelentő deszkákon.

pedig a legtöbb, amit az amatőr színtársulatok elérhetnek a világot jelentő deszkákon.

Kozsár Zsuzsanna

Néhány szó a vendégelőadásokról

A szepsi Štefan Moyzes Gimnázium diákjai Lubomír Feldek és Ján Navrátil Manóságok című darabját mutatták be, amellyel eljutottak az idei Hviezdoslavov Kubínra is. Ez a miniatűr nélkülözötte a biztos ritmust, hiszen a csoport csak emlékként élte meg ezt a hajdanán magabiztos, dramatikusan egységes előadást. Nagy kár, hogy a csoport, amely több alkalommal is kiemelkedően teljesített, hagyta kicsúszni a keze közül azt a kivételes lehetőséget, hogy hazai közönség előtt is bemutatkozhatson. De ami most kimaradt, azt talán jövőre bepótolhatják. Kíváncsian várjuk, hogy mivel lepnek meg bennünket.

A következő előadás Magyarországról érkezett, a sajkócazi Akkord Színház H. Petkovics Katalin rendezésében Wasserman- Leigh-Darion: La Mancha lovagja című musicaljét mutatta be. A játék magába foglal néhány nézőpontot. Először: Cervantes és az inkvizíció viszonya. Másodsor: Cervantes úgy mutatja be La Manchát, mint saját ideálját. Harmadsor: a nők helyzete ebben a társadalmi rendszerben. Szükség van egy egységes vonalvezetésre, hogy ne essen szét darabjaira a történet, mert ezzel elhomályosult az alapcselekmény. Ami a zenét és éneket illeti, az alapja gyönyörű, de maga az ének néhány fokkal gyengébb, és időnként fárasztó. A jelmez eklektikus, és inkább folklórjellegűt ölt. A színészi teljesítmények közül legjobban az orvos, Dulcinea, egy gyönyörű némaszereplő (göndör hajú hölgy) és a rablóvezér kötötte le a figyelmemet. Jobban oda kell figyelni a tér kihasználására, a főszereplők és mellékszereplők színpadi elosztására. De ez hosszabb magyarázatot igényel. Ennek ellenére köszönet a csoportnak, és sok sikert kívánunk a következő előadásokhoz.

Vladimír Sadflek

Üdülésen Napraforgó- éknál

Zenés-táncos darab megrendezése és eljátszása mindig nehéz feladat. A rendező felelőssége hatalmas nemcsak a darab kiválasztásánál, hanem hogy azt úgy rendezze meg, úgy próbáltassa be és úgy vigye színpadra, hogy színész és néző egyaránt örömét lelje abban és jól szórakozzon. Nem mondom, hogy unatkoztam a komédia alatt, de voltak pillanatok, beszélgetések, amiket én meghúztam volna a szövegkönyvből, hogy ezáltal kicsit pörgősebb, feszebb legyen a darab, amit alulpróbáltak véltem felfedezni. A néhol hiányos szövegtudás és a nem tökéletes énektudás olyan koncentrációt igényelt a színésztől, hogy az általa alakított figura megformálására már nem maradt elég energiája. Az éneklők közül szeretném kiemelni az atléta lánykát alakító nagyon jó torkú színjátószt, mert akárhányszor abbahagyta az éneklést, alig vártam, hogy újakezdje.

Megfelelő számú próba után minden perc üdülés lehet a Napraforgóban.

Szpisák Gyula

... hírtöredék

... Új fejezet kezdődött a lengyel-magyar barátság terén. Miután barátaink Pulawyban értesültek azokról a hírekről, hogy a felvidéki rendezvényekre egyenruhában tilos megjelenni, márpedig az ő műsorukban egyforma kosztümöket viselnének, ráadásul a zászlójuk is piros-fehér (ami az állítólagosan önkényuralmi Árpád lobogó alapszíne), ezért inkább azt üzenték, hogy nem jönnek és az őket illető kiadásokból építsen a Csemadok valahol egy szégyenfalat (nem cukorfalat!) a mentálisan szerényen felszerelt politikai tényezők számára...

mml

Humor

Palócok egymás közt:

- Hol van la a szerkesztőség?
- A Csemadokban van la,
koma!

- A szállodában van lakó ma?
- Nem, hanem a Csemadokban.

Hozzászólás...

Julianna

- Most vagyok itt másodszor, nagyon tetszik a fesztivál. Ez a három nap felfogható kalandként és tanulásként egyaránt. Mivel rögtön az első napon szerepeltünk, bőven marad időnk a kikapcsolódásra, szórakozásra. Emellett természetesen figyeljük a többi előadást is, s ezekből tanulhatunk.

Fél tíz. Rohanok - elkéstem. Nyelvlógatva érek a kultúrházba, ami megdöbbenésemre szinte üres. Kérdezem, mi lesz az előadással. Csúszik, mondják, mert a helyi alapkola növendékei még nem értek ide. Kisvártatva a nézőtér csendjét hatalmas zsvivaj váltja fel - nem sokára kezdünk. Az előadás, amit látunk A Bor címet viseli és Gárdonyi tollából való. Azon gondolkodom, miért pont erre az előadásra hozták a gyerekeket, biztos nem értik majd, és a mocorgás, a rendre utasítás zavarja majd a nézőket, a színészet, s még az is meglehet, hogy szét-

esik a darab. Láttunk már ilyet nem egyszer. Az előadás elindul és meglepetésemre a gyerekek fegyelmezetten nézik végig, hogy iszik, hogy ver feleséget, aztán pedig hogyan békül a magyar.

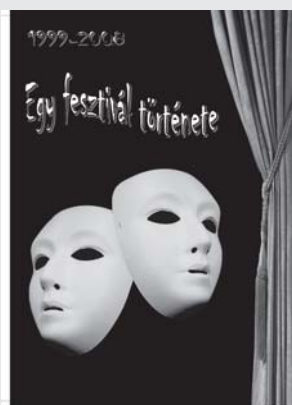
Az előadás nem volt rossz, csak talán kicsit vontatott, lapos. Persze az is lehet, hogy csak én éreztem így a reggeli rohanástól felpörögve. A színpad kicsinek bizonyult az előadás díszletéhez képest és a szűkös hely, a túlszűfoltóság nagyban zavarta a játzókat, akik - meglátásom szerint - emiatt nem tudtak teljesen kibontakozni. A színpad le- és

felpakolását nagyon jól oldották meg, csak a térmikrofonnal voltak gondjaim. Nemcsak az előadás báját szokta lerombolni ez a ketyere, hanem valamikor kifejezetten zavaró is tud lenni, például mikor a függöny előtt beszélőket alig hallani a függöny mögötti pakoló brigádtól.

Az előadáson jól éreztem magam, a játzókat nagy részben egyforma képességekkel rendelkezők és úgy láttam, a bort is egyformán jól bírják.

No megyek, én is iszom egyet.

Szpisák Gyula

Kassa utcáinak köveit koptattam éppen, kis ügyes-bajos dolgaimat intéztem éppen, amikor megcsörrent a telefonom, a kijelzőn pedig megjelent egy név: Boda Feri. No, vajon mit akarhat

tőlem, hiszen a fesztivál dolgait már jó előre lebeszéltem - naivan felvettem... Hatalmas feladattal bíztak meg: tördeljem be tíz év történetét egy kiadványba, amit a Juhász Dósa János és Panyko Laci szerkeszt majd. Elvállaltam, majd indult a lavina. A teljes anyagot elég későn kaptam meg, és én is elég sokat TÖKölődtem a tördeléssel, mert azt akartam, hogy TÖKéletes legyen. Lassan kezdtünk kifutni az időből.

Nagy nehezen sikerült betördelni, persze korántsem sikerült tökéletesen, de eljött az idő, hogy nyomdába kerüljön az anyag. Csakhogy! A nyomda nem tudott dolgozni az általam használt

Egy fesztivál

programmal, sem a kimeneti fájl formátumokkal (ha nem érted a szót, akkor keress rá neten, de ha nem érted, valószínűleg netezni sem tudsz, s akkor maradnak a szótárak, lexikonok). Szpisák Gyula tehát nekiállt hogy átdolgozza az anyagot, ami lehetetlennek tűnt, hisz már a fesztivál hetében jártunk. Szerda reggelre volt találkozó lebeszélve a nyomdással (Petrik Ferenc) Kassán, ami nekem száz kilométert jelentett, s normális esetben másfélóra hossza, csakhogy a hideg este miatt elszállt a kocsimban egy cső és félútból vontatásra szorult Csehország autósodája, a Škoda 120, ami köszönöm szépen,

Beszélgetés Csorba Istvánnaal, a NEFISZ (Nemesócsai Fiatalok Színjátszó Köre) rendezőjével

Mit jelent ez a tízéves évforduló a csoport számára?

Kezdetben március 15-ére készítettünk műsorokat, rock-operákat mint az István, a király, a Megfeszített stb. Aztán négy évvel ezelőtt megrendeztük a Pomádét, amivel eljöttünk első alkalommal Szepsibe. Ezzel indult a csapat karrierje. A következő évben jött a Tűvétevők, majd egy év szünet következett, s ezúttal a Gárdonyi darabbal léptünk színpadra. A tíz év alatt alapjából kicserélődött a csapat, de most is vannak öten, akik elejétől fogva tagjai a csapatnak. Ez nagyon jó dolog.

Hogyan próbálták a repertoárt a csapat ízlésének megfelelően kialakítani?

A gyerekeknek elégük lett a rock-operából, ezért próbáltuk színre vinni a Pomádét, aminek zenei részét jó kritika illette, viszont a prózai résszel nem volt elégedett a zsűri. Erre azt mondtuk, hogy akkor készítünk prózai darabot. Így jött létre a Tűvétevők, ami tavaly előtt Szepsiben Nívó-díjat kapott. Ez inspirált minket a mostani darabhoz is. Az érdekessége a dolognak az, hogy ez a darab a Jókai Színházban is műsorra került. Kisfiam mindkét fronton teljesít Jancsika szerepében.

Hogyan sikerült A bor című előadás felnőtt szereplőit gyerekek – fiatalok által hitelesen színpadra vinni?

Már három éve megrendezzük a színjátszó tábor falunkban, ezalatt úgy gondoltuk, eljutottunk olyan szintre, hogy bevállalhatunk egy ilyen komoly darabot is. Egy évig dolgoztunk rajta. Az És Színház tagjaitól sok segítséget kaptunk.

Hogyan sikerült a mai produkció?

Meg vagyok elégedve a gyerekekkel, kértem, hogy adják bele szívüket, lelküket. Kíváncsi vagyok persze a zsűri véleményére. Természetesen az eredménytől függetlenül

megbeszéljük az egész előadást, ez már nálunk egy bevett szokás. Ezekből a beszélgetésekből sok inspirációt és tapasztalatot nyerünk.

Mennyire nehéz egy kis faluban ütőképes, tehetséges gárdát összetartani tíz éven keresztül?

Már sokszor elgondolkodtam, vajon miért is vagyunk együtt. Kölsönösen erőt adunk egymásnak, hetente két órát próbálunk, ami nagyon kevés, főleg ha sok a szöveg. Jelenleg 17 tagú a csoport, egészen a hatévestől húszévesig. A gárda magja stabil, viszont félek a jövőtől, hiszen az idősebbek főiskolára járnak, de az újoncok nagyon jól beépültek a csapatba.

Milyen darabbal készülnek a jövőben?

Több lehetőségünk is van, az egyik a Dühöngő ifjúság, az Egy szoknya, egy nadrág vagy pedig a Család ellen nincs orvosság. Közös döntésünk alapján választunk majd darabot. Gyakran előfordult, hogy eleinte nehezen fogtunk hozzá egy-egy darab megtanulásához, viszont ahogy telt az idő, egyre inkább élvezték a gyerekek a próbákat.

Remélem, még sokszor találkozunk Szepsiben a jövőben. Köszönöm a beszélgetést és sok sikert kívánok!

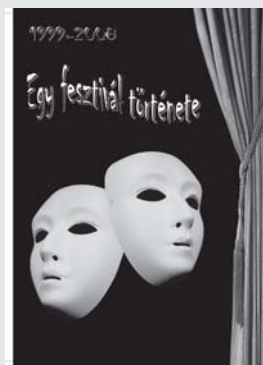
Lakatos Tamás

történetének története

mára már jól van. Visszatérve tehát – az egyórás utat három és fél órára nyújtottam, s mire Kassára értem, az úriembernek, akivel találkoznom kellett, se híre se hamva nem volt, mert Iglóra kellett mennie. A történethez hozzátartozik, hogy a kocsiban maradt a tárcám, úgyhogy ott álltam Kassa főterén húsz szlovák koronával a zsebemben. Se beülni nem tudtam sehová, se hazamenni. A szakival a találkozó nem jött össze, de küldött maga helyett egy grafikus kollégát, akinek ötlete alapján megoldódni látszott a hatalmas probléma. Nagy nehezen sikerült hazajutnom hála a hűgomnak, aki az Ipariban tanul, s a

zsebpénzéből szégyenszemre vállalkozó bátyjának kölcsönadott 100 szlovák koronát. Otthon megint neki ugrottam az anyagnak, csütörtök reggelig dolgoztam felette. Sikerült e-mailben továbbítani a nyomdába, ahonnan még egyszer-kétszer visszadobták, így délután kettőig küldözgettük egymás között a könyvecske anyagát. Csend...

Háromkor felhívtak: rendben van és úgy néz ki, hogy mégiscsak kijön tíz év története. A szervezők teljesen biztosak voltak ennek ellenkezőjében, de a jó Isten segédelmével ma megérkezett a könyv, amit majdnem meg is könnyeztünk. Hát tessék, most már lehet olvas-

gatni, lapozgatni, szeretni, utálni, de mindezt annak tudatában, hogy sok ember munkája, szabadideje és idegrendszer-leépülése van benne.

Köszönöm...

Szpisák Gyula

CSEMADOK BÚZITAI ALAPSZERVEZETE
A CSEMADOK KASSA – KÖRNYÉKE TERÜLETI
VÁLASZTMÁNYA KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

2008. november 29-án (péntek)
20⁰⁰ órai kezdettel a buzitai kultúrházban
megrendezi a hagyományos

ERZSÉBET és KATALIN batyus bálját,

melyre tisztelettel meghívja Önt és b. családját

Zene: ZSEB együttes Zsapka Attila
és Benkó Ákos együttes tagjai

Jegyelővétel:

Buzitai Önkormányzat Tel: 055 / 466 51 01

A Csemadok székházban, Szepsi, Fő út 81.

Tel: 055 / 460 36 02 Mobil: 0905 543 986

Belépődíj: 150,-Sk

TOMBOLA – FRISSÍTŐK

Frissítőkről a rendezőség gondoskodik

A jegyet megrendelése után
három napig tartjuk!

A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

A bevételből az óvodát és az iskolát támogatjuk!

Hozzászólás

Anita

- Tegnap láttam a Kilencen, mint a gonoszok c. előadást, nekem tetszett, szerintem jól előadták. A mai nap folyamán sajnos nem láttam előadásokat, mert fáradt voltam... Tegnap ugyanis elég későn fekdüztünk le aludni, bohóckodtunk kicsit az ismerősökkel. Három órát aludtam éjszaka. Színjátésként lévén mintegy rendező szemmel figyeljük a többi előadást, az előforduló hibákat, és amit eltanulhatunk tőlük.

Humor

- Mi a neve az esküvőkön éneklő és a Csemadokban tevékenykedő hölgynek?
- LAKO DalMa.

- Milyen az előadás, ha a főszereplőnek hasmenése van?
- Hígjáték.

Novus Ortus Diákszínpad

„Közlés és képzelet“ címmel mutatja be darabját.

Az egyperces jelző a novellák terjedelmére vonatkozik. Bár rövidiek, de kevés szóval sokat akarnak mondani. Az egyik oldalon az írói közlés

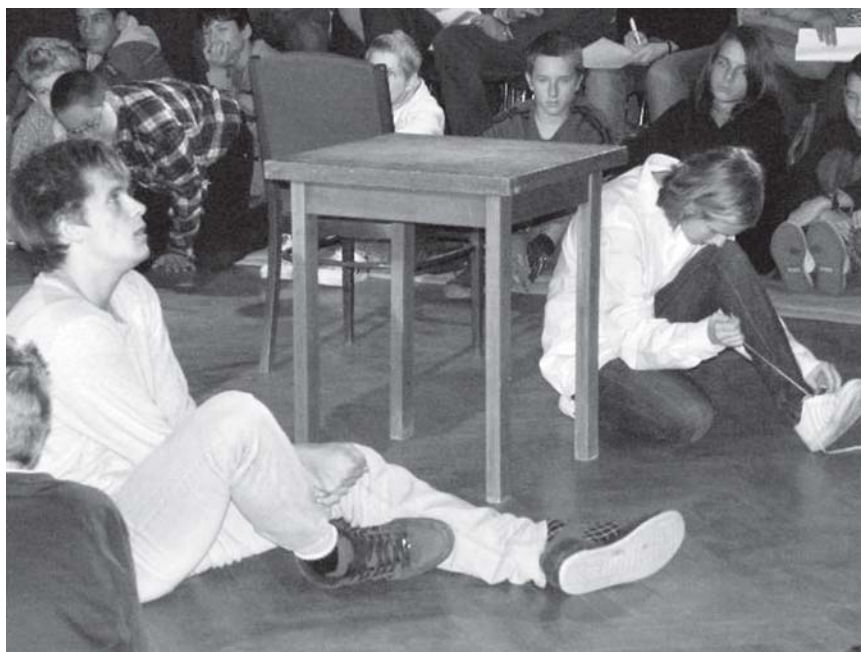
vábgondolást eszközöli ki az olvasóból, jelen esetben a kedves nézőből.

„Nem azért rövidiek, mert kevés a mondanivalójuk, hanem mert kevés szóval szeretnének sokat mondani.”

B Novus Ortus Diákszínpad 2004 szeptemberében alakult. Tagjai a dunaszerdahelyi és a környékbeli magyar tannyelvű középiskolák diákjai. A csoportban három évenként teljesen kicserélődnek a tagok, s a most reflektorfénybe álló diákok szinte mindegyike „debütál” a világot jelentő deszkákon. A csoportban nagy figyelem helyeződik a színpadi és drámapedagógiai megoldásokra, módszerekre, az improvizációra. A csoport a Dunaszerdahelyi Városi Művelődési Központ mellett működik. Célja a város és környéke tehetséges fiataljainak felkarolása, s így lehetőséget biztosítani azoknak a tehetséges diákoknak, akik az önmegvalósítás e formáját választják.

A Novus Ortus Diákszínpad az idei 45. Jókai Napokon Pozsgai Zsolt: „Razzia” c. darabját vitte színre, melyért elnyerte a zsűri különdíját a társulati munkáért és a díszletért, s egyben a csoport bronz minőségében részesült. Mosómagyaróváron, a már említett darab „A legjobb előadás díja” címet és Takács Tímea a „Rendezői díjat” nyerte el.

A diákszínpad X. Egressy Béni Színjátszó Fesztiválra, Örkény István egyperces novelláiból válogatva

minimuma található, a másikon pedig az olvasó képzeletének maximuma. A közlést jelzéssé sűrítve üzennek: a rövid tartalom ellenére a to-

A Novus Ortus Diákszínpad nem először kap meghívást e rangos fesztiválra. Ezúton is köszöni a lehetőséget az újboli bemutatkozásra.

A mai nap második versenyelőadására nagyon kíváncsi voltam, mert Örkény novelláit nagyon szeretem mindenféle formában. Nagyon örültem, hogy az előadást kamarában játszották, még akkor is, ha a színészek nagyon sokat játszottak a földön és egy pár nézőt megfosztottak az előadás örömétől. Én hála Istennek mindent láttam, s amit láttam, az tetszett. Letisztult képek, kevés és teljesen kihasznált díszlet, jó színészi teljesítmények. A Nefisz-szel ellentétben itt volt egy-két színész (nő vagy lány), aki kiemelkedett társai közül. Nem az én tisztem díjakat odaítélni embereknek, csapatoknak, hisz erre való a zsűri, de ezúton üzenem nekik, hogy legalább egy meggymagot adnék a csapatnak. A srácnak pedig üzenem, hogy jó áron van használt, könnyen felfújható gumimatracom.

Szpisák Gyula

Humor

Két szőke beszélget Szepsiben:

- Menjünk ki a vasútállomásra!
- Miért?
- Valami jó sínjátékot szervez ott a Csemadok.

Program - péntek

Szepsi – kultúrház

09.30 NEFISZ – Nemesócsa

Gárdonyi Géza: A bor Rendező: *Csorba István, Csorba Nóra*

11.00 Novus Ortus Diákszínpad – Dunaszerdahely

Örkény István: Közlés és képzelet (Egyperces novellák)

Rendező: *Takács Tímea*

14.00 Vásárúti Komédiások – Vásárút

Valentin Katajev: Bolond vasárnap Rendező: *Papp Károly*

16.30 KISVERÉB – Szeszta

Galgóczi Erzsébet: Használt koporsó Rendező: *Abosi Anna*

19.00 Nánai Színházcsoport – Nána Parasztréfa Rendező: *Juhász Mária*

21.00 A bemutatott versenyelőadások értékelése a kultúrház

Hozzászólás...

József

- Tavaly is eljöttünk, a csoportunkkal felléptünk Buzitán. Akkor is jól éreztük magunkat, tetszett a tökfesztivál, voltunk lenn a pincében is, ahol sajnos nincs bor... A koszorúzáson is részt vettünk. Számunkra ez a rendezvény egy kis pesti „filingre” hasonlít, ugyanis évente egyszer oda is járunk filmszemlére és ott vannak hasonló bulik, s itt is nagyon jól érezzük magunkat. Minden nagyon puttos (szuper).

Hozzászólás Ø

Péter

- Nagyon jól érezzük magunkat, idén hatodik éve veszünk részt ezen a fesztiválon, ami egyre jobb. Nagyon meg vagyunk elégedve, főleg, hogy csoportunk egyik tagjai életműdíjat kapott. Az előadásunkat is úgy ítéltük meg, hogy jól sikerült, úgyhogy igazán elégedettek vagyunk. A legfontosabb számunkra a játék öröme. A darabunk igényes volt, a felkészülés egy évig tartott. A főpróbán már túl vagyunk, hiszen több ízben szerepeltünk falunapokon, így egy begyakorolt, lefutott előadást tudunk magunk mögött, ugyanis ez volt az utolsó. Bízom benne, hogy magunkhoz képest azt hoztuk, amit vártak tőlünk.

Program - szombat

Buzita – kultúrház

10.30 Féling Színházi Csoport – Békéscsaba

Schwajda György: Csoda

Rendező: *Steinwender József*

14.30 MICS KÁROLY SZÍNHÁZCSONPORT – Ipolynyék

Emőd Tamás – Török Rezső: A harapós férj

Rendező: *Balik Judit*

17.00 És?! Színház – Őrsújfalu

Petőfi Sándor: A helység kalapácsa

Rendező: *Szabó Csilla*

18.40 Horňák Marek, Zsuzsa és zenekara – Buzita Megzenésített versek

19.00 8 KOR Színház – Sárospatak

20.00 Ünneplés eredményhirdetés

Közreműködnek a Buzitai Citerások

Média-
partnerek:

ÚJ SZÓ Kassai Figyelő SZABAD ÚJSÁG GÖMÖRORSZÁG

Felvidék Ma www.felvidek.ma

JAVISKO ITTHON REGFILM s.r.o. Televízna tvorba Televíziós műsorkészítés Vasárnap

Gömöri Hírlap RÁDIO PATRIA Slovenský Rozhlas S FINANČNOU PODPOROU MINISTERSTVA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

A műsorváltozás jogát fenntartjuk!

A rendezvényt a Szlovák Kulturális Minisztérium is támogatja.

PénTÖKI LAKOMA

A X. Egressy Béni Országos Színházcsoport Fesztivál lapja

Elkövetők: Hudák Katalin, Mihályi Molnár László, Szpisák Gyula, Juhász Dósa János, Panyko László, Lakatos Tamás
Készült a SZAKC irodában, Szepsiben